

FERHAT ÜNLÜ**Yeni Türkiye'nin Armageddon'u: 15 Temmuz**

"B eklenen son savaş -Armageddon- biraz erken başladı. Bakalım kim kazanacak? Son hamleler ile 'paralel devlet', asıl devleti, düelloya davet etti. Kim demiş bu ülkede düello geleneği yok diye. Var olmasına var ama Vahşi Batı ve Rus usulü değil, alaturka modelinden var. Sonuç olarak artık silahlar da çekildiğine göre Çehov'un 'Duvarda asılı tüfek patlamalıdır' ilkesi gereğince ölümcül bir politik çatışma da kaçınılmaz." Bu satırlar, 12 Şubat 2012 tarihli 'Devlet, paralel devlete karşı' başlıklı yazımdan. O tarihlerde devletin, millete yansıtmayacağı bir 'devlet içi iç savaş'la paralel devlet meselesini çözeceğini düşünüyordum. Yani Türkiye Cumhuriyeti, tarihin bu sancılı evresinde, etrafımız ateş çemberi iken -iç savaş namına- yaşasa yaşasa halkın karışmadığı devlet içi bir savaş yaşayacak ve nihayetinde de bu savaş kazanacaktı.

Aradan geçen 5,5 yılda gördüm ki, zaman bu öngörümü kısmen doğruladı, kısmen de yanlışladı. Birinci yıldönümünü idrak ettiğimiz 15 Temmuz şanlı direnişi gösterdi ki, devlet artık kronikleşmiş paralel devlet sorunsalının üstesinden tek başına gelemedi. Bu yüzden millete, "Ülkenin bekası için yardımına ihtiyacım var, bana omuz ver" dedi.

Fakat aynı zamanda 'milli devlet', milletiyle ruhsal bütünleşmenin doruklarına eriştiği o gün, muhtemel bir iç savaşı Astsubay Ömer Halisdemir gibi şehit kahramanlarının fedakârlıklarıyla önledi. Yani her şeye rağmen savaş -şükür ki- devletin içi ile sınırlı kaldı, millet içi bir savaşa dönüşmedi.

Boşuna değildi Başbakan Binali Yıldırım'ın, darbeden beş gün sonra, 20 Temmuz'da Milli Güvenlik Kurulu (MGK) kararıyla ilan edilen Olağanüstü Hal'i (OHAL) millete izah ederken, "Devlet millete değil, kendisine Olağanüstü Hal ilan etti" demesi. Yine boşuna değildi, CHP Lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun 20 Temmuz'u 'bir darbe' olarak nitelendirmesi! CIA ve FETÖ'nün istihbari zekâsının (Intelligence, hem zekâ, hem de istihbarat anlamına gelir) ürünü olan 'kontrollü darbe' söyleminden sonra 20 Temmuz söylemini dolaşıma sokması. Çünkü -her ne kadar Kılıçdaroğlu gerçek hedefi kasıtlı olarak saptırsa da- nihayetinde 20 Temmuz bir darbedir evet, devlet içindeki paralel devlet tümörüne yönelik bir ölümcül darbe...

15 TEMMUZ'DA NATO PARANTEZİ KAPANDI

Geriye dönüp baktığımızda Cumhuriyet tarihimizde dördü başarısız (22 Şubat 1962, 20 Mayıs 1963 Talat

Aydemir girişimleri, 27 Nisan 2007 E-muhtırası, 15 Temmuz 2016 FETÖ girişimi) ve dördü 'başarılı' (27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat 1997) sekiz darbe görüyoruz. Başarılı ya da başarısız bunlardan hiçbirini 15 Temmuz'un doğurduğu sonuçları doğurmamıştır, doğurmayacaktır.

15 Temmuz'un tarihsel sonuçları, mazimizdeki bütün darbe ve darbe girişimlerinden daha önemlidir, önemli olacaktır. Her şeyden önce 15 Temmuz'da 27 Mayıs 1960 ile başlayan NATO/ABD parantezi kapanmıştır. Türkiye, artık en yumuşatılmış ifadeyle söylesek bile üst akıl NATO olan bir ülke olmaktan çıkmıştır. NATO'ya üye olmaya devam etsek dahi artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır.

15 Temmuz'da millet, özetle Türk Silahlı Kuvvetleri'ne "FETÖ'nün yahut NATO'nun ordusu değil, benim ordumsun. Ben milletim, gerçek orduyum. Şimdi sokaklarda olan benim özel kuvvetlerimdir. Tepemin tasını attırırsan tüm birliklerimi, tek mil ordumu sokağa dökerim. 80 milyon 'seferber olursa' FETÖ'yü de, NATO'yu da tükürüğüyle boğar" demiştir.

TARİHİN KIRILMA ANLARI

Tarihin kırılma anları vardır. İttihatçı fedai Yakub Cemil, Harbiye Nâzırı Nâzım Paşa'yı 23 Ocak 1913'te Bab-ı Âli'de vurmasa belki de modern Türkiye tarihinin ilk darbesi gerçekleşmeyecekti. Sadrazam Kamil Paşa istifa mektubunu imzalamayacak, Padişah V. Mehmed de bu istifayı kabul etmeyecekti. Ve Enver Paşa öncülüğündeki İttihatçılar metazoriyle iktidarı ele geçirememiş olacaktır.

Ömer Halisdemir'in, Özel Kuvvetler Komutan Yardımcısı FETÖ'cü Semih Terzi'yi vurması işte böyle bir andır. Özel Kuvvetler, zamanımızın bütün savaşlarında olduğu gibi '15 Temmuz devlet içi iç savaşı'nda da kritik bir öneme sahipti. Semih Terzi, darbenin askeri anlamda karargâh aklını temsil eden en önemli isimlerden biri, belki de birincisiydi. Çünkü darbenin bir numaralı hedefi olan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a yönelik suikast veya kaçırma operasyonunu Gökhan Sönmezateş'e ihale eden, hain harekâtın bir anlamda planını hazırlayan akıl oydu. Gökhan Sönmezateş, savcılık ifadesinde 'Erdoğan'ı alma' görevini kendisine verenin Semih Terzi olduğunu şu cümlelerle açıklıyor:

"13 Temmuz 2016 tarihinde güvenli hat üzerinden Semih (Terzi) Paşa beni aradı. Plan dâhilinde Cumhurbaşkanı ve kabine üyelerinin öncelikle alınıp mahkemelere sevk edileceklerini, yargılama konularının da çözüm sürecinde yapılan hatalar ile rüşvet gibi iddialar olacağını söyledi. Görevimin ne olduğunu açık bir şekilde anlatmasını istedim. Kendisinden görevimin o tarihte Cumhurbaşkanı her nerede bulunuyor ise onu oradan alıp refakatçi olarak Ankara'ya getirmek olduğunu öğrendim." (Sönmezateş'in 20 Temmuz 2016'da Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı'na verdiği ifade.) Herhangi bir çatışma ihtimali söz konusu olduğunda Erdoğan'ı vurmak da bu hain planda mündemiçti. Semih Terzi bu planın talimatını veren kişi olarak Yıldırım Harekât Planı'nın en kilit ismi Mehmet Partigöç'ten bile önemlidir.

Çünkü tarihin belirli bir evresinde milletin kahir ekseriyetinin Başkomutan kabul ettiği seçilmiş Cumhurbaşkanı'nın önderliğini yok edecek harekât planının mimarı olan kişidir.

15 TEMMUZ'UN HASAN TAHSİN'İ

Ömer Halisdemir'in, Semih Terzi'yi iki kurşunla vurduğu an, devlet içi iç savaşın en kritik ânıdır. Devlet-paralel devlet savaşının, 'Yeni Türkiye'nin Armageddonu'nun düello ânıdır. Ömer Halisdemir, '15 Temmuz'un ilk kurşuncusu, Hasan Tahsin'i'dir. (Düşmana ilk kurşunu atanın -15 Mayıs 1919 İzmir- asıl adı Osman Nevres olan Hasan Tahsin değil, o zaman Adana'ya bağlı olan Dört Yol halkından Mehmet (Kara) Çavuş olduğu da söylenir. Bu kurşunun atıldığı tarih 19 Aralık 1918'dir.) Duvarda beş yıldır asılı tüfeğin patladığı o gece Halisdemir, ilk kurşunu attıktan sonra, vuruldu, şehit edildi. Ama tam bir yıl önce, 15 Temmuz'u 16 Temmuz'a bağlayan gece 02:30'da attığı kurşunla darbenin seyrini değiştiren kahramanlardan biri oldu. Halisdemir, '15 Temmuz iç savaşı'nda devletin namusunu kurtaran sembol isimlerden birincisidir.

Bu ülke; ona ve Erol Olçok, Mustafa Cambaz ile 15-16 Temmuz'da şehadet makamına erişen diğer tüm vatan evlatlarına çok şey borçlu. Ne mutlu onlara. Ne mutlu onlara ki, verimli hayatlarını, 'berekatli bir ölüm'le taçlandırırlar.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **FETÖ-DEAŞ ilişkisinin sırrı (9.7.2017)**
- > **Paralel Hava Yolları – Volume 2 (2.7.2017)**
- > **Bir milli güvenlik sorunu olarak Bonzai (25.6.2017)**

SABAH

SABAH